

Görbül a bot

FINOMSZERELÉK EGY KIS CSAVARRAL

Mióta a horgászeszemet tudom – és ennek már több mint húsz éve –, Veszprém megyében Pápát mindig a versenyhorgászat fellelővárának tartották. Sok nagyszerű finomszereléses versenyhorgász nevelődött ki itt az évek során.

Szöveg és kép: **CSÁSZÁR ERZSÉBET** Szerelékfotók: **SZÜR BALÁZS**

A kész szerelék

Slider úszók

Üdvözlő hal Gyuritól

Apápai versenyzők jó híre továbbra is töretlen, bár mostanában a rengeteg modern horgászmodszert között kicsit elveszni látszik a klasszikus finomszerelék horgászat. Ha az országos versenyeket most nem vesszük számba, egyre kevesebb, kifejezetten erre a módszerre épülő megmérettetés kerül kiírásra.

A BBHSZ családjába tartozó Pápai Húsos Horgászegyesület mindig motorja volt a helyi horgásztársadalom versenyéletének. Rengeteg versenyt rendeznek minden évben, bőven van lehetőségük próbára tenni tudásukat, szerencséjüket a finomszerelék horgászoknak is.

Egy verőfényes, már-már nyárelőt idéző tavaszi napon láttak vendégül az egyesületnél bemutató horgászatra. Vendéglátóim a folyamatosan fiatalokkal erősítő, megújulásra törekvő egyesület vezetőségi tagjai és a finomszerelék horgászat elkötelezett hívei. Ha úgy tetszik: mester és tanítványa. Baki György a mester, a rakózás szerelmese, Szür Balázs a tanítvány, aki bár kiválóan rakózik is, de a nagyobb távolságok meghorgászása miatt inkább a matchbotos horgászatot részesíti előnyben.

Érkezésemkor Gyuri már jó ideje szedte a kisebb-nagyobb pontyokat, míg Balázs épphogy végzett a kipakolással. Persze ennek oka volt, konkrétan az én kíváncsiságom. A láda, a botok már a helyükön voltak, egy fontos alkotóelem hiányzott a horgászat megkezdéséhez, az etetőanyag. Előkerültek a szükséges eszközök, vödör, törőszita, etetőanyag-keverő egy kisebb bödön víznek és az etetőanyagok. Legnagyobb meglepetésemre, noha megyünk bele a jó időbe, Balázs két fekete zacskót tett elém. Az egyikben finomra őrölt fekete TTX volt, a másikban fekete pontyos etetőanyag. Tudom, hogy ahány víz, annyi szokás, de ez a kimondottan téli összeállítás meglepett. Nem kellett sokáig várnom, hogy megtudjam az okát.

A víz, ahol horgásznak, valaha agyagbánya volt, helyenként több mint négy méteres mélységekkel, értelemszerűen ott hidegebb vízzel. Egészen egyszerűen ez vált be, még a legnagyobb nyári melegben is. De bárhol járnak, főleg hasonló tavakon, akkor is ezt használják. Hisznek benne, hogy működik, a fogási eredményeik igazolják őket.

Miután kicsodálkoztam magam, a vödörbe került mindkét zacskó tartalma, 1:1 arányban, amit Balázs először szárazon összedolgozott. Egy kisebb edénybe vizet tett, majd ehhez keverte a folyékony epres aromát, hogy egyenletes ízhatást érjen el. Fűrógépre erősített keverőszárral keverte össze a folyékony és száraz alkotóelemeket. Ez lerövidíti a keverésre szánt időt, gyorsabban elérhető vele az a homogén állag, amire a gombócokhoz szükség van. Elsőre kicsit túl vizesnek tűnt a bekevert

Balázs és Gyuri zsákmánya

etetőanyag a hozzáadott körülbelül 6 deciliter folyadéktól. A mért folyadékmennyiségnél figyelembe kell venni, hogy az etetőnk alapja TTX, ami gyakorlatilag a kukorica olajja préselése során keletkezett „kukoricapogácsa”, aminek nagyjából 20 perces pihentetésre van szüksége letakart vödörben ahhoz, hogy ezt a nedvességet magába szívja.

Balázs kimondottan pontyhorgász, így a felszerelése is ehhez igazodik. Egy erősebb 4.20-as. kimondottan erős, 5-25 gramm dobósúlyú, nagyhalas matchbotot használ, 4000-es matchorsóval. Erre a felszerelésre egyrészt azért van szükség, hogy 12-18 grammos slider úszókat minél messzebbre tudja bevetni, másrészt bevágáskor, fásasztáskor az erős botnak köszönhetően közvetlenebb a kontakt a hallal, így nagyobb eséllyel tudja szákba terelni a zsákmányt.

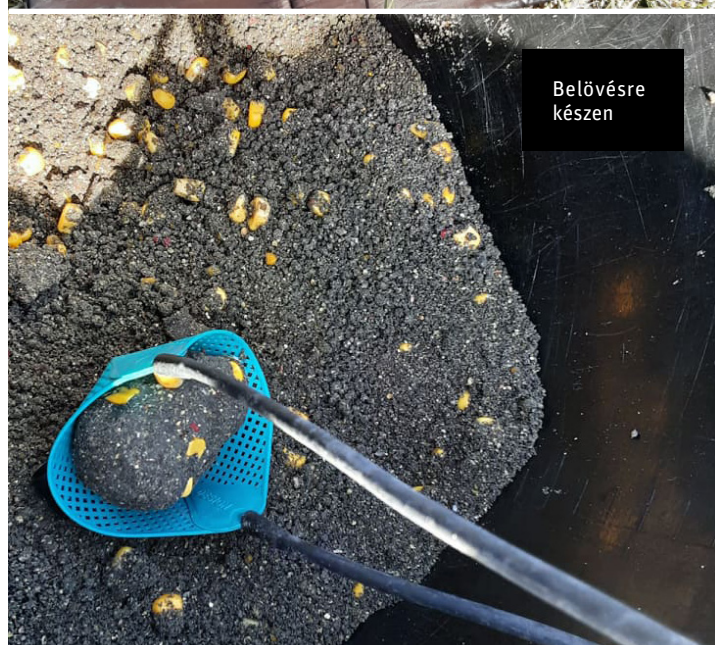
De térjünk vissza a sliderre. Az itt használt úszó éppolyan nagytestű, mint a hagyományos matchúszók, azzal a jelentős különbséggel, hogy az úszó nem tartalmaz súlyt, az ölmozást teljes egészében a horgász végzi el. Jelentősége a dobások pontosságánál van, adott esetben sokkal közelebb tudunk meghorgászni egy nádfalat, mint hagyományos matchúszóval. Balázs a meghorgászni kívánt távolság és az adott víz mélysége alapján választja ki az úszó súlyát. Igen ritkán, sekélyebb vizeknél megy csak 12 gramm alá, ilyenkor előkerülnek az akár 8 grammos úszók is.

Kisebb úszó bedobásakor kisebb a csobbanás. Ahogy mondja, a horgászhelyén a felszíni erősebb csobbanás nagyon nem számít, hiszen nagy a vízmélység. Sőt! Esetenként még jól is jöhet, hiszen a halak java része halgazdaságból származik, ott pedig a csobbanás hangja egyet jelent az etetéssel...

De ahhoz, hogy a szerelék csobbanjon, biztos és jó dobótechnikára van szükség. Itt nincs felhúzza a dobás előtt az úszó a bot spiccének közelébe, vagy akár spiccig. A hossz lényegesen nagyobb, ezáltal a gubancolódás lehetősége is. Erre ügyelve a szerelék egy 30 centi hosszú 13-as előkén 14-es öblös, finom horogban végződik. Az előke 10-es dupla forgóval (ami önmagában 0.1gramm súlyt képvisel) kapcsolódik a 0.20-as főzsinórhoz. A dupla forgó megakadályozza a gubancolódást.

Zsákmány

Belövésre készen

A tó

Közvetlen a forgó felett helyezkedik el egy finom 6-os (0,1 g) sörétólmom, jelzőólmomként. Ettől 20 centire tesz még egy 6-os sörétet, ami segíti a süllyedést és a gubancok elkerülését. Ettől az ólomtól 20 centire helyezkedik el a főólmozás.

Az ólmozás szilikonra van felhelyezve, az ólmok már keményebbek, az a cél, hogy dobáskor ne mozduljanak el. Három különböző méretű, keményebb sörétólmom, felülről lefelé csökkenő méretben, összesen 13 gramm súlyban. A főólmozás alul-felül egy-egy 6-os söréttel van megütköztetve, ezt követi egy újabb 6-os sörét, olyan távolságra, hogy az úszó szára ne tudjon rálógni a főólmozásra. Minden egyes apró részlet a gubancok elkerülésére irányul!

Az ólmok után következik az ütközőgyöngy, majd egy rézbetétes csúszóúszó-rögzítő, rajta egy úszórögzítő forgós szilikon, ezen helyezkedik el a bevetett 14 grammos slider úszó. Az úszót újabb ütközőgyöngy követi, majd két darab cérnaütköző, horgászatnál teljesen egymás mellé húzva, hogy biztos ne mozduljon el. A cérnaütközőkön kétcentis szárat hagy, hogy könnyen átsússzon a gyűrűkön, de ha esetleg húzni kell rajtuk, még kényelmesen meg lehessen tenni.

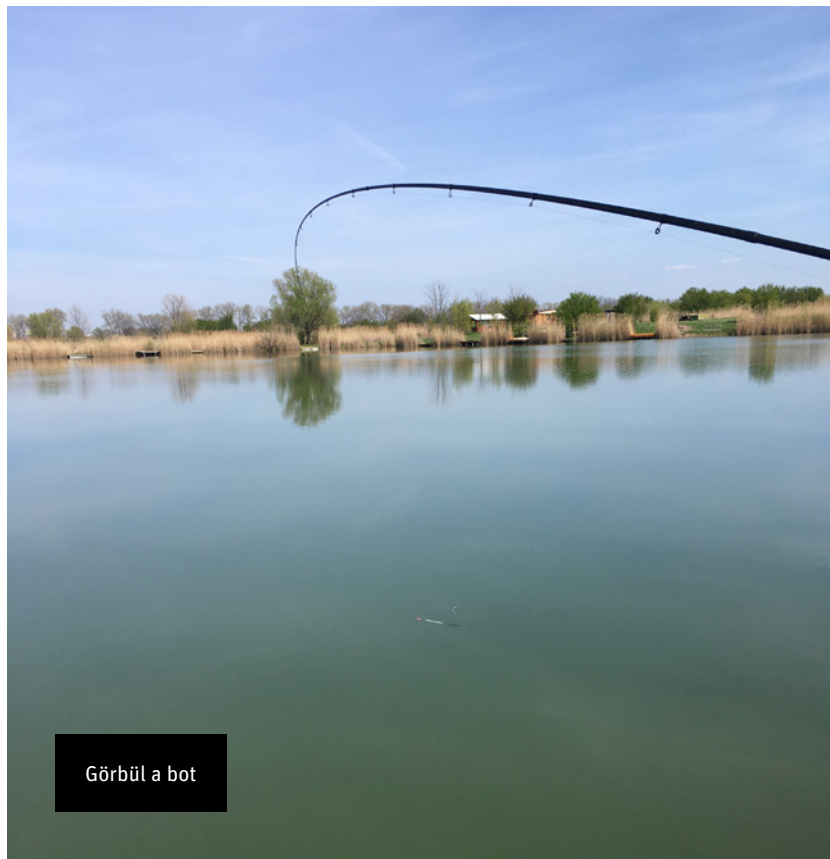
A szerelék megismerése közben telt az idő, a TTX is megszívta magát, sikerült elérnie azt az állapotot, amire szükség volt, még egy gyors rostálás, hogy tökéletesen homogén legyen, majd utolsó mozzanatként került bele egy doboz felezett puha kukorica, és már mehetett is a gombócolás. Fontos a homogenitás, ez az összes etetőanyagos horgászmodszere elmondható, ki kell bírnia a dobást szóródás nélkül, és a megfelelő helyen, időben kell bontania. Az etetőanyagba puha kukorica került, de csalízásánál már előkerült az üveges, hiszen ebben kemény, egész szemek vannak, jobban állják a horgot.

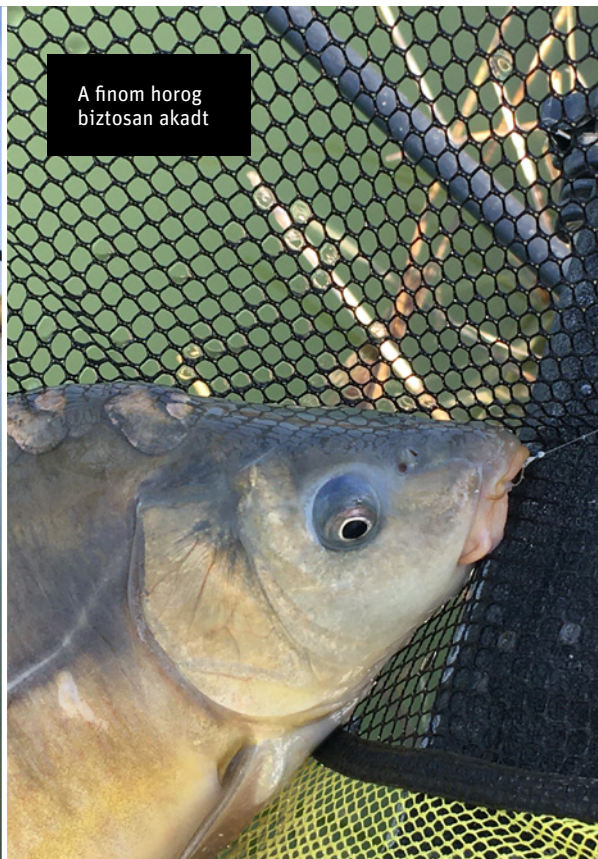
A főólmozás

Közben rakóra is jött

Görbül a bot

A finom horog
biztosan akadt

Balázs csalizásnál nem használ semmilyen csodaszert, csak és kizárólag természetes, egyszerű dolgokat tűz a horogra: a már említett kukoricát, csontit, gilisztát. De ne szaladjunk ennyire előre... Még meg kell találni a helyet, ahol a halakat reméljük. Ehhez matchbotnál Balázs nem használ mélységmérőt, az úszó segítségével térképezi fel a medret. Ha mélységet mér, akkor sem a drága csodákat részesíti előnyben. Egy ólom és egy kis parafa segítségével magának barkácsolja a szükséges eszközt. Ahogy bármilyen más módszernél, itt is érvényes a szabály: keress törést vagy kiemelkedést! A mederfenék egyenetlenségeit kihasználva jobb fogási eredményt érhetünk el.

Miután sikerült belőni a kis dombot, ahol halat remél, már mehet is a csalizás, majd a bedobás, érintőre állított eresztéssel. Az összeállítás valóban nagyot csobban, de ezt senki se bánja, tekintve a másik nagy előnyét: ez a szerelék hamar eléri a fenéket, így a vízközt található apróbb halak kevés eséllyel szipkáz-zák fel a csalit, míg az talajt ér.

Az úszó immáron a helyén, egy-két tekerés az orsón, a spic picit vízbe mártva, a zsinórsüllyesztés is letudva. Jöhet az alapozó etetés. Hét-nyolc kukoricával dúsitott etetőanyag-gombóc kerül be csúzlí segítségével az úszó elé.

Gyuri a 13 méteres rakó mellett ülve, néha közbeszólva figyeli ténykedésünket. A halak kapókedve jelentősen enyhült, így ráért figyelni a körülötte zajló eseményekre. Ő a finomszerelések horgászata csúscategóriájának, a rakózásnak tudora.

Rakózással általában a nagyobb versenyeken találkozunk, az egyszerű hobbihorgász a nagy eszközigény és alapján a bot borsos ára miatt ritkán választja ezt a műfajt. Pedig az apróhalak horgászata mellett alkalmas 2-3 kilós egyedsúlyig a nemesebb halak szákba terelésére, megfelelő gumizással. Hozzáértő közben jóval nagyobbakat is tud, ezt igazolja Gyuri rekordfogása, ami egy 18 kilós pontyot jelent rakóval...

Mindkét módszer munkás, Balázs se használja ki a két

bottal való horgászat lehetőségét, ami persze nem azt jelenti, hogy nincs kéznél általában két másik, felszerelt, és néha más-képp beállított matchbot, hiszen egy-egy horgászat alatt bármi megtörténhet, és ki szeret a parton a szereléssel, esetleg gubancokkal bajlódni. Amiben viszont jelentősen különböznek egymástól a meghorgászható távolságon felül, az a pontosság.

Noha Gyuri le van korlátozva a 13 méteres bot által, cserében viszont 5-10 centis pontossággal tudja feltérképezni a medervízszinteket, az etetőcsészének köszönhetően akár pontot, akár sávot etet, az etetőanyag mindig a kívánt helyre fog kerülni. A rakónál a topseteknek köszönhetően szintén van lehetőség felkészülni több variációra is. Gyurinál négy topset található, oly módon felszerelve, hogy az általa most meghorgászott nád eleji részsű különböző pontjain eredményes legyen.

Apropó sávetetés, ezzel kapcsolatban is gazdagabb lettem egy kipróbálás alatt álló módszerrel. Mivel a két fiú etetési taktikája azonos, Gyurinál is mindig ott a TTX, nyári rekkenő hőségben önmagában és szárazon alkalmazza sávetetésnél, az anyag kiválóan felhősít, és az amurok bizony szeretik ezt. Balázs se maradjon le a titkokkal, kicsit megdörzsölve az etetésre használt kukoricát, ami így a belsejét elvesztve lebegővé válik, kicsit elemelkedik az aljzattól, jobban felkeltve a halak kíváncsiságát.

Mindkét módszernél elmondható, ami persze egyéb esetekben is megállja a helyét, ha nagyjából negyed órán keresztül nem mozdul az úszó, akkor valamit tenni kell. Vagy csalit cserélni, vagy kicsit arrébb mozdítani. Míg Gyurival a teljesség igénye nélkül a rakózásról beszélgetünk, közben egy kisebb keszeg akadt a horgára, de néhány pillanattal később a slider is bizonyított: hamarosan egy apróbb ponty került megszákolásra.

Izgalmas, sok újdonsággal teli délutánt töltöttem el a Pápai Húsos HE horgásztaván, köszönet érte a fiúknak és persze az egyesület elnökének, Orbán Péternek!